

Цей текст є виключно інструментом документування та не має юридичної сили. Інституції Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Автентичні версії відповідних актів, включаючи їхні преамбули, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу та доступні в EUR-Lex. Ці офіційні тексти прямо доступні за посиланнями, вкладеними в цей документ

► **V**

ДИРЕКТИВА РАДИ 92/57/ЄЕС

від 24 червня 1992 року

про виконання мінімальних вимог щодо безпеки та здоров'я на тимчасових або пересувних будівельних майданчиках (восьма окрема Директива у значенні параграфу 1 статті 16 Директиви 89/391/ЄЕС)

(ОБ L 245, 26.08 1992, с. 6)

Зі змінами, внесеними:

	Офіційний Вісник		
	Номер	Сторінка	Дата
► <u>M1</u> Директивою 2007/30/ЄС Європейського Парламенту і Ради від 20 червня 2007 року	L 165	21	27.06.2007
► <u>M2</u> Регламентом (ЄС) 2019/1243 Європейського Парламенту і Ради від 20 червня 2019 року	L 198	241	25.07.2019

Виправлення:

- **C1** Виправлення, ОБ L 15, 23.01.1993, с. 34 (92/57ЄЕС)
- **C2** Виправлення, ОБ L 33, 09.02.1993, с. 18 (92/57ЄЕС)

ДИРЕКТИВА РАДИ 92/57/ЄЕС

від 24 червня 1992 року

про виконання мінімальних вимог щодо безпеки та здоров'я на тимчасових або пересувних будівельних майданчиках
(восьма окрема Директива у значенні параграфу 1 статті 16 Директиви 89/391/ЄЕС)

Стаття 1

Предмет

1. Ця Директива, що є восьмою окремою Директивою згідно з параграфом 1 статті 16 Директиви 89/391/ЄЕС, встановлює мінімальні вимоги до безпеки та здоров'я на тимчасових або пересувних будівельних майданчиках, як це визначено в пункті (а) статті 2.
2. Ця Директива не застосовується до буріння та видобутку у добувних галузях у значенні параграфу 2 статті 1 Рішення Ради 74/326/ЄЕС від 27 червня 1974 року про розширення повноважень Комісії з безпеки та здоров'я у гірничій промисловості на всю гірничо-видобувну галузь¹.
3. Положення Директиви 89/391/ЄЕС повністю застосовуються до всієї сфери, визначеної у параграфі 1, без шкоди для суворіших і/або спеціальних положень цієї Директиви.

Стаття 2

Визначення

Для цілей цієї Директиви:

- (а) “тимчасові або пересувні будівельні майданчики” (далі – будівельні майданчики) – будь-які будівельні майданчики, на яких здійснюються будівельні чи цивільні інженерні роботи, неповний перелік яких наведений у Додатку I;
- (б) „замовник” – будь-яка фізична чи юридична особа, для якої виконується проєкт;
- (с) “керівник проєкту” – будь-яка фізична чи юридична особа, відповідальна за планування та/або виконання та/або нагляд за здійсненням проєкту на доручення замовника;
- (д) “самозайнята особа” – будь-яка особа, крім осіб, зазначених у пунктах а) та б) статті 3 Директиви 89/391/ЄЕС, чия професійна діяльність сприяє виконанню проєкту;
- (е) “координатор з питань безпеки та здоров'я на етапі підготовки проєкту” – будь-яка фізична або юридична особа, ►С1 яка на етапі підготовки проєкту виконує доручені їй замовником та/або керівником проєкту завдання ◀, зазначені у статті 5;
- (ф) “координатор з питань безпеки та здоров'я на етапі виконання проєкту” – будь-яка фізична чи юридична особа, яка на етапі виконання проєкту виконує доручені їй замовником та/або керівником проєкту завдання, зазначені у статті 6.

¹ ОВ L 393, 30.12.1989, с. 18.

▼В*Стаття 3***Призначення координаторів – План з безпеки та здоров'я – Попереднє повідомлення**

1. Замовник або керівник проєкту призначає одного або кількох координаторів з питань безпеки та здоров'я, як це визначено в пунктах е) і f) статті 2, для будь-якого будівельного майданчика, на якому присутній більше ніж один підрядник.
2. Замовник або керівник проєкту забезпечує, щоб відповідно до пункту b) статті 5 до початку робіт на будівельному майданчику був складений план з безпеки та здоров'я.

▼С2

Держави-члени можуть, після консультацій із керівництвом і працівниками, дозволити зробити відступи від положень параграфу 1, за винятком випадків, коли йдеться про:

- роботу, пов'язану з особливими ризиками, переліченими в Додатку II, або
- роботу, виконання якої, згідно з параграфом 3 цієї статті, вимагає подання попереднього повідомлення.

▼В

3. У випадку будівельних майданчиків:

- на яких робота триватиме більше ніж 30 робочих днів і на яких одночасно буде працювати понад 20 працівників, або
- на яких передбачається обсяг робіт понад 500 людино-днів,

замовник або керівник проєкту перед початком робіт подає компетентним органам попереднє повідомлення, зміст якого має відповідати Додатку III.

Попереднє повідомлення повинно бути вивішене на видному місці будівельного майданчика і, у разі необхідності, періодично оновлюватись.

*Стаття 4***Етап підготовки проєкту: загальні принципи**

Керівник проєкту або, коли це є доречним, замовник, повинні враховувати загальні принципи запобігання в сфері безпеки та здоров'я, викладені у Директиві 89/391/ЄЕС, на різних етапах проєктування та підготовки проєкту, зокрема:

- коли вирішуються архітектурні, технічні та/або організаційні питання, щоб спланувати виконання різних робіт або етапів робіт, які мають проводитись одночасно або послідовно;
- під час оцінювання періоду часу, необхідного для завершення такої роботи чи етапів роботи. Також кожного разу, коли це визнано необхідним, слід враховувати всі плани з безпеки та здоров'я, а також усі документи, розроблені відповідно до пунктів b) або c) статті 5, або скориговані відповідно до пункту c) статті 6.

Стаття 5

Етап підготовки проєкту: обов'язки координаторів

Координатор (-и) з питань безпеки та здоров'я на етапі підготовки проєкту, призначений відповідно до параграфа 1 статті 3, повинен:

- (a) координувати реалізацію положень статті 4;
- (b) розробити або зобов'язати розробити план з безпеки та здоров'я, у якому встановити правила, що застосовуються до конкретного будівельного майданчика, враховуючи, де це є необхідним, види виробничої діяльності, що відбувається на цьому майданчику; цей план повинен також містити спеціальні заходи щодо робіт, які підпадають під одну або кілька категорій, визначених у Додатку II;
- (c) скласти документ, що відповідає характеристикам проєкту і містить відповідну інформацію щодо безпеки та здоров'я, що має бути врахована під час будь-яких подальших робіт.

Стаття 6

Етап виконання проєкту: обов'язки координаторів

Координатор (-и) з питань безпеки та здоров'я на етапі виконання проєкту, призначений відповідно до параграфа 1 статті 3, повинен:

- (a) координувати виконання загальних принципів запобігання та безпеки:
 - під час планування технічних і/або організаційних заходів таким чином, щоб розподілити різні роботи або етапи робіт, що мають проводитись одночасно або послідовно;
 - під час оцінювання періоду часу, необхідного для завершення такої роботи або етапів роботи;
- (b) координувати реалізацію відповідних положень з метою забезпечення того, щоб роботодавці та, якщо це є необхідним для захисту працівників, самозайняті особи:
 - належним чином застосовували принципи, наведені у статті 8;
 - там, де це є потрібним, дотримувалися плану з безпеки та здоров'я, про який йшлося у пункті b) статті 5;
- (c) внести або зобов'язати внести будь-які корективи до плану з безпеки та здоров'я, згаданого в пункті b) статті 5, і до документації, про яку йшлося у пункті c) статті 5, з урахуванням перебігу робіт і будь-яких змін, що при цьому відбулися;
- (d) організувати співробітництво між роботодавцями, включаючи і тих наступних роботодавців, які працюватимуть на тому самому будівельному майданчику один за одним, координацію їхньої діяльності з метою захисту працівників і запобігання нещасним випадкам і професійно обумовленим ушкодженням здоров'я, а також взаємне інформування, як це передбачено в параграфі 4 статті 6 Директиви 89/391/ЄЕС, гарантуючи, у разі необхідності, залучення до процесу самозайнятих осіб;
- (e) координувати заходи з контролю за належним виконанням робочих процесів;
- (f) вживати необхідних заходів із тим, щоб на будівельний майданчик допускалися тільки
 - С1 ті особи, які мають на це право.

▼В*Стаття 7***Обов'язки замовників, керівників проєкту і роботодавців**

1. Якщо замовник або керівник проєкту призначив координатора або координаторів для виконання обов'язків, зазначених у статтях 5 і 6, це не звільняє замовника або керівника проєкту від відповідальності у цьому відношенні.
2. Застосування статей 5 і 6, а також параграфу 1 цієї статті не зачіпає принципу відповідальності роботодавців, викладених у Директиві 89/391/ЄЕС.

*Стаття 8***Виконання статті 6 Директиви 89/391/ЄЕС**

Під час виконання роботи застосовуються принципи, викладені в статті 6 Директиви 89/391/ЄЕС, зокрема щодо:

- (a) підтримання належного порядку та задовільного стану чистоти на будівельному майданчику;
- (b) вибору місця для розташування робочих місць з урахуванням умов доступу до робочих зон і визначення маршрутів або ділянок для проходу та руху, а також розміщення обладнання;
- (c) умов, за яких розвантажуються різні матеріали;
- (d) здійснення технічного обслуговування, перевірки перед введенням в дію та регулярних перевірок установок і обладнання з тим, щоб усунути будь-які несправності, які можуть вплинути на безпеку та здоров'я працівників;
- (e) розмежування та облаштування ділянок для складування різних матеріалів, зокрема, коли йдеться про небезпечні матеріали або речовини;
- (f) умов видалення використаних небезпечних матеріалів;
- (g) складування та утилізації або вивезення відходів і сміття;
- (h) коригування фактичної тривалості різних робіт або етапів робіт з урахуванням прогресу в ході робіт на майданчику;
- (i) співпраці між роботодавцями та самозайнятими особами;
- (j) взаємодії з іншою виробничою діяльністю на тому самому місці, де знаходиться будівельний майданчик або поблизу від нього.

*Стаття 9***Обов'язки роботодавця**

З метою підтримання безпеки та збереження здоров'я на будівельному майданчику і відповідно до умов, визначених у статтях 6 і 7, роботодавці повинні:

▼В

- (a) зокрема під час реалізації статті 8 вживати заходів, що відповідають мінімальним вимогам, встановленим у Додатку IV;
- (b) враховувати вказівки координатора (-ів) з питань безпеки та здоров'я.

*Стаття 10***Обов'язки інших груп осіб**

1. З метою підтримання безпеки та здоров'я на будівельному майданчику самозайняті особи повинні:

- (a) дотримуватись вимог, наведених нижче, *із врахуванням відповідних змін*:
- i) параграфу 4 статті 6 та статті 13 Директиви 89/391/ЄЕС, а також статті 8 та Додатка IV цієї Директиви;
 - ii) статті 4 Директиви 89/655/ЄЕС і відповідних Додатків до цієї Директиви;
 - iii) статті 3, параграфів 1–4 та 9 статті 4, а також статті 5 Директиви 89/656/ЄЕС;
- (b) враховувати вказівки координатора (-ів) з питань безпеки та здоров'я.

2. З метою підтримання безпеки та збереження здоров'я на об'єкті, де роботодавці особисто займаються роботою на будівельному майданчику, вони повинні:

- (a) Дотримуватись, зокрема, вимог, наведених нижче, *із врахуванням відповідних змін*:
- i) статті 13 Директиви 89/391/ЄЕС;
 - ii) статті 4 Директиви 89/655/ЄЕС і відповідних положень Додатка до цієї Директиви;
 - iii) статті 3, параграфів 1, 2, 3, 4, 9 статті 4 та статті 5 Директиви 89/656/ЄЕС;
- (b) враховувати зауваження координатора (-ів) з питань безпеки та здоров'я.

*Стаття 11***Інформування працівників**

1. Без шкоди для статті 10 Директиви 89/391/ЄЕС працівники та/або їхні представники повинні бути поінформовані про всі заходи, яких слід вжити для їхньої безпеки та здоров'я на будівельному майданчику.
2. Інформація має бути зрозумілою для відповідних працівників.

▼ **B***Стаття 12***Консультавання та участь працівників**

Консультавання та участь працівників і/або їхніх представників повинні відбуватися відповідно до статті 11 Директиви 89/391/ЄЕС з питань, охоплених статтями 6, 8 і 9 цієї Директиви, забезпечуючи, коли це є необхідним, належну координацію дій між працівниками та/ або їхніми представниками на підприємствах, що здійснюють свою діяльність у робочій зоні, зважаючи на рівень небезпеки та розмір робочого майданчика.

▼ **M2***Стаття 13***Внесення змін до Додатка IV**

Комісія відповідно до статті 13а уповноважена приймати делеговані акти для внесення суто технічних поправок до Додатка IV з метою врахування технічної гармонізації і стандартизації, а також технічного прогресу, змін у міжнародних нормах або технічних характеристиках і знаннях, що стосуються тимчасових або пересувних будівельних майданчиків.

Якщо у належним чином обґрунтованих і виняткових випадках, що включають неминучі, прямі та серйозні ризики для фізичного здоров'я та безпеки працівників та інших осіб, вкрай необхідні термінові потреби вимагають вжиття заходів у дуже короткі терміни, до делегованих актів, прийнятих відповідно до цієї статті, застосовується процедура, передбачена у статті 13 b.

*Стаття 13 а***Делегування повноважень**

1. Повноваження щодо прийняття делегованих актів надаються Комісії за дотримання умов, встановлених у цій статті.
2. Повноваження щодо прийняття делегованих актів, зазначені у статті 13, надаються Комісії на п'ять років, починаючи від 26 липня 2019 року. Комісія складає звіт щодо делегування повноважень не пізніше ніж за дев'ять місяців до закінчення цього п'ятирічного періоду. Делегування повноважень продовжується на такий самий період, якщо Європейський Парламент або Рада не заперечуватимуть проти такого продовження не пізніше ніж за три місяці до закінчення кожного періоду.

▼ M2

3. Делегування повноважень, зазначене у статті 13, може бути відкликано в будь-який час Європейським Парламентом або Радою. Рішення про відкликання припиняє делегування повноважень, зазначених у цьому рішенні. Воно набирає чинності на наступний день після опублікування рішення в *Офіційному віснику Європейського Союзу* або на пізнішу дату, зазначену в ньому. Це не впливає на чинність будь-яких делегованих актів, що вже діють.
4. Перед ухваленням делегованого акта Комісія консультується з експертами, призначеними кожною державою-членом відповідно до принципів, встановлених Міжінституційною угодою про вдосконалення законотворчої діяльності від 13 квітня 2016 року¹.
5. Як тільки Комісія ухвалює делегований акт, вона одночасно повідомляє про це Європейський Парламент і Раду.
6. Делегований акт, прийнятий відповідно до статті 13, набирає чинності лише у тому випадку, якщо ні Європейський Парламент, ні Рада протягом двох місяців з моменту повідомлення Європейському Парламенту і Раді про цей акт не висловили заперечень, або якщо до закінчення цього періоду Європейський парламент і Рада поінформували Комісію, що не будуть заперечувати. Цей період продовжується на два місяці з ініціативи Європейського Парламенту або Ради.

Стаття 13 b
Екстрена процедура

1. Делеговані акти, ухвалені відповідно до цієї статті, набувають чинності негайно та застосовуються до того часу, поки не буде висловлено заперечень відповідно до параграфу 2.
2. У повідомленні Європейському Парламенту і Раді про делегований акт повинні бути зазначені причини використання екстреної процедури.
2. Або Європейський Парламент, або Рада можуть висловити заперечення проти делегованого акта відповідно до процедури, зазначеної у параграфі 6 статті 13 а. У такому випадку Комісія скасовує акт негайно після повідомлення Європейського Парламенту або Ради про рішення висловити заперечення.

▼ B

Стаття 14

Прикінцеві положення

1. Держави-члени вводять в дію необхідні закони, підзаконні акти і адміністративні положення, необхідні для виконання положень цієї Директиви, не пізніше 31 грудня 1993 року.

Про це вони негайно повідомляють Комісію.

¹ ОВ L 123, 12.05.2016, с. 1.

▼ **B**

2. Коли держави-члени ухвалюють такі заходи, вони повинні містити посилання на цю Директиву або супроводжуватись таким посиланням у разі їх офіційної публікації. Спосіб здійснення такого посилання встановлюється державами-членами.

3. Держави-члени передають Комісії тексти національних законодавчих актів, які вони ухвалили або ухвалюють у сфері, що регулюється цією Директивою.

▼ **M1**

▼ **B**

Стаття 15

Цю Директиву адресовано державам-членам.

ДОДАТОК I

НЕПОВНИЙ ПЕРЕЛІК ВИДІВ БУДІВЕЛЬНИХ ЧИ ЦИВІЛЬНИХ ІНЖЕНЕРНИХ РОБІТ, ПРО ЯКІ ЙДЕТЬСЯ В ПУНКТІ (а) СТАТТІ 2 ДИРЕКТИВИ

1. Риття котлованів.
2. Земляні роботи.
3. Будівельні роботи.
4. Монтаж і демонтаж готових будівельних елементів.
5. Переобладнання або оснащення.
6. Перебудова.
7. Реконструкція.
8. Ремонтні роботи.
9. Демонтаж.
10. Знесення.
11. Обслуговування та догляд.
12. Технічне обслуговування – роботи з фарбування та очищення.
13. Дренажні роботи.

*ДОДАТОК II***НЕПОВНИЙ ПЕРЕЛІК РОБІТ, ПОВ'ЯЗАНИХ З ОСОБЛИВИМИ РИЗИКАМИ ДЛЯ БЕЗПЕКИ ТА ЗДОРОВ'Я ПРАЦІВНИКІВ, ЗГІДНО З ПАРАГРАФОМ 2 СТАТТІ 3 ЦІЄЇ ДИРЕКТИВИ**

1. Робота, під час виконання якої працівникам загрожує ризик бути засипаними землею, загрузнути в болотистій місцевості або впасти з висоти, посилена характером робіт або технологій, що застосовуються, або умовами середовища на місці виконання робіт або на майданчику^(*).
2. Робота, під час виконання якої працівники підпадають під вплив ризиків від хімічних чи біологічних речовин, що становлять особливі загрозу для безпеки та здоров'я працівників або підпадають під положення законодавства як такі, що потребують нагляду за станом здоров'я.
3. Робота з іонізуючим випромінюванням, яка потребує позначення контрольованих або керованих зон, як це визначено статтею 20 Директиви 80/836/Євратом⁽¹⁾.
4. Робота поблизу високовольтних ЛЕП.
5. Робота, під час виконання якої існує ризик потонути.
6. Робота у колодязях, тунелях, підземні земляні роботи.
7. Робота, що виконується ► С1 водолазами, які мають ◀ систему подання повітря.
8. Робота, що виконується працівниками в ► С1 кесонних камерах із ◀ підвищеним тиском;
9. Робота з використанням вибухових речовин;
10. Робота, пов'язана із спорудженням або демонтажем важких збірних конструкцій.

(*) У разі застосування параграфу 1 держави-члени можуть встановлювати кількісні показники для спеціальних ситуацій.

(¹) ОВ L 246, 17.09.1980, с. 1. Директива з останніми змінами, внесеними Директивою 84/467/Євратом (ОВ L 265, 05.10.1984, с. 4).

ДОДАТОК III

**ЗМІСТ ПОПЕРЕДНЬОГО ПОВІДОМЛЕННЯ
ЗГІДНО З АБЗАЦОМ 1 СТАТТІ 3 (3) ► С ЦІЄЇ ДИРЕКТИВИ ◄**

1. Дата повідомлення: _____
 2. Точна адреса будівельного майданчика: _____
 3. Замовник (-и), прізвище (-а) та адреса(-и): _____
 4. Тип проєкту: _____
 5. Керівник (-и) проєкту (прізвище (-а) та адреса (-и): _____
-
6. Координатор (-и)⁽¹⁾ з питань безпеки та здоров'я ► на етапі підготовки проєкту ◄ (прізвище (-а) та адреса (-и)): _____
-
7. Координатор(-и) з питань безпеки та здоров'я на етапі виконання проєкту (прізвище(-а) та адреса (-и)): _____
-
8. Передбачуваний термін початку робіт на будівельному майданчику:
 9. Передбачувана тривалість робіт на будівельному майданчику:
 10. Максимальна, згідно з оцінюванням, кількість працівників на будівельному майданчику:
 11. Передбачувана кількість підрядників і самозайнятих осіб, що працюватимуть на будівельному майданчику:
-
12. Відомості про вибраних підрядників
-

►⁽¹⁾ C1

ДОДАТОК IV

МІНІМАЛЬНІ ВИМОГИ ДО БЕЗПЕКИ ТА ЗДОРОВ'Я НА БУДІВЕЛЬНИХ МАЙДАНЧИКАХ

Стосується пункту а) статті 9 та підпункту і) пункту а) параграфу 1 статті 10 цієї
Директиви

Попередні зауваження

Зобов'язання, викладені в цьому Додатку, застосовуються там, де цього вимагають особливості будівельного майданчика, діяльність, обставини або небезпека.

Для цілей цього Додатка термін «приміщення» охоплює, *серед іншого*, службові чи житлові приміщення барачного типу.

ЧАСТИНА А

ЗАГАЛЬНІ МІНІМАЛЬНІ ВИМОГИ ДО РОБОЧИХ ЗОН НА БУДІВЕЛЬНОМУ МАЙДАНЧИКУ

1. Стійкість і міцність

1.1. Матеріали, обладнання та взагалі будь-які елементи, які за будь-якого руху можуть вплинути на безпеку та здоров'я працівників, повинні бути закріплені належним і безпечним способом.

1.2. Доступ до будь-якої поверхні, виготовленої з матеріалу, що не має достатньої міцності, не дозволяється, якщо не передбачено відповідного обладнання або належних засобів, які уможливають безпечне виконання робіт.

2. Установки для розподілу енергії

2.1. Установки повинні бути спроектовані, споруджені та використовуватися таким чином, щоб вони не становили небезпеки пожежі або вибуху; люди повинні бути належним чином захищені від ризику ураження струмом через прямий або непрямий контакт.

2.2. Під час проектування, виготовлення та вибору обладнання та захисних пристосувань слід враховувати характер і потужність енергії, що розподіляється, зовнішні умови та компетентність осіб, які мають доступ до частин установки.

▼В*3. Шляхи евакуації та аварійні виходи*

3.1. Шляхи евакуації та аварійні виходи повинні залишатися вільними та вести якомога коротшим шляхом до безпечної зони.

3.2. У випадку небезпеки працівники повинні мати можливість швидко та якомога безпечніше евакуювати всі робочі місця.

3.3. Кількість, розташування та розміри шляхів евакуації та аварійних виходів визначаються залежно від використання, обладнання та розмірів майданчика та приміщень, а також від максимально можливої кількості наявних там осіб.

3.4. Спеціальні шляхи евакуації та аварійні виходи повинні мати позначення відповідно до національних приписів, якими запроваджуються положення Директиви 77/576/ЄЕС⁽¹⁾.

Такі позначення повинні бути достатньо стійкими і нанесеними на відповідних місцях.

3.5. Шляхи евакуації та аварійні виходи, а також шляхи пересування та двері, що ведуть до них, не повинні бути зашарашені сторонніми предметами з тим, щоб ними в будь-який час можна було безперешкодно скористатись.

3.6. Шляхи евакуації та аварійні виходи, у яких необхідне освітлення, повинні бути оснащені аварійними джерелами світла відповідної інтенсивності на випадок вимкнення освітлення.

4. Виявлення пожежі та боротьба з пожежами

4.1. Залежно від особливостей майданчика, розмірів і характеру експлуатації приміщень, наявного на майданчику обладнання, фізичних і хімічних властивостей наявних матеріалів чи речовин, а також максимально можливої чисельності присутніх людей повинна бути передбачена достатня кількість належних протипожежних пристроїв і, де це є необхідним, датчиків загоряння та систем аварійної сигналізації.

4.2. Зазначені протипожежні пристрої, датчики загоряння та системи сигналізації повинні регулярно перевірятись і утримуватись у робочому стані.

Через регулярні проміжки часу повинні проводитись належні випробування та тренування.

4.3. Неавтоматичне протипожежне обладнання повинне бути легко досяжним і простим у використанні.

Обладнання повинно мати позначення відповідно до національних приписів, якими запроваджуються положення Директиви 77/576/ЄЕС.

Такі позначення мають бути достатньо стійкими та наноситись на відповідних місцях.

⁽¹⁾ ОВ L 229, 07.09.1977, с. 12. Директива з останніми змінами, внесеними Директивою 79/640/ЄЕС (ОВ L 183, 19.07.1979, с. 1).

▼В*5. Вентиляція*

З урахуванням застосовуваних методів роботи і фізичних потреб організму працівників слід вжити заходів для забезпечення надходження достатньої кількості свіжого повітря для дихання.

Якщо використовується система примусової вентиляції, вона має підтримуватись у робочому стані й не повинна наражати працівників на дію шкідливих для здоров'я протягів.

Контрольна система повинна виявляти будь-яке пошкодження, якщо це необхідно для здоров'я працівників.

6. Вплив специфічних ризиків

6.1. Працівники не повинні піддаватись впливу шуму шкідливого рівня або зовнішнім шкідливим впливам (наприклад, газів, випарів, пилу).

6.2. Якщо працівники змушені входити до зони, де повітря може містити отруйну чи шкідливу речовину або мати недостатньо кисню, або бути легкозаймистим, повітря у цій зоні повинне постійно контролюватися, і слід вжити необхідних заходів для запобігання будь-якій небезпеці.

6.3. Працівник за жодних обставин не може перебувати в зоні, де повітря може бути причиною підвищеного ризику.

Він мусить принаймні бути під постійним наглядом іззовні, а також слід вживати всіх належних запобіжних заходів для надання йому ефективної і негайної допомоги.

7. Температура

У робочий час температура повинна бути комфортною для людського організму із врахуванням застосовуваних методів роботи і фізичних вимог, що пред'являються до працівників.

8. Природне та штучне освітлення робочих місць, приміщень і шляхів пересування на майданчику

8.1. Робочі місця, приміщення та шляхи пересування повинні, наскільки це є можливим, мати достатнє природне освітлення та забезпечуватись належним і достатнім штучним освітленням вночі, а також тоді, коли природне освітлення є недостатнім; там, де це є необхідним, слід використовувати переносні, стійкі щодо ударів джерела світла.

Колір використовуваного штучного освітлення не повинен порушувати або впливати на сприйняття сигналів або покажчиків.

8.2. Освітлювальні установки для приміщень, робочих місць і шляхів пересування повинні бути розміщені таким чином, щоб тип встановленого освітлення не міг стати причиною нещасних випадків з працівниками.

▼В

8.3. Приміщення, робочі місця і шляхи пересування, де працівники піддаються особливому ризику ►С1 у випадку виходу з ладу штучного освітлення, мають бути оснащені ◀ аварійним освітленням відповідної інтенсивності.

9. Двері та ворота

9.1. Розсувні двері повинні бути обладнані запобіжним пристроєм, щоб запобігти їх зіскакуванню з рейок і падінню.

9.2. Двері та ворота, що відкриваються догори, повинні бути обладнані механізмом, що захищає їх від падіння назад.

9.3. Двері та ворота вздовж шляхів евакуації повинні мати відповідні позначення.

9.4. У безпосередній близькості від воріт, призначених, головним чином, для руху транспортних засобів, повинні бути двері для пішоходів, якщо пішоходам безпечно проходити через них; такі двері мають бути чітко позначені та постійно доступні для проходу.

9.5. Механічні двері та ворота повинні працювати, не створюючи ризику нещасного випадку для працівників.

Вони повинні бути обладнані добре видимими і легкодоступними пристроями аварійної зупинки, такими, щоб їх можна було відкрити вручну, якщо вони не відкриваються автоматично у випадку припинення подачі струму.

10. Шляхи пересування – небезпечні зони

10.1. Шляхи пересування, включаючи сходи, закріплені драбини та навантажувальні платформи та пандуси, повинні бути так розраховані, розміщені, встановлені і забезпечувати легкий, безпечний і належний доступ таким чином, щоб не наражати на небезпеку працівників, які працюють поблизу від цих шляхів пересування.

10.2. Шляхи пересування людей і/або вантажів, включаючи шляхи переміщення під час навантажувально-розвантажувальних робіт, повинні бути розраховані відповідно до кількості можливих користувачів і характеру діяльності.

Якщо на шляхах пересування використовуються транспортні засоби, для інших користувачів повинні бути передбачені достатні безпечні відстані або належні захисні пристрої.

Шляхи мають бути ясно позначені, регулярно перевірятися та належним чином утримуватися.

10.3. Шляхи пересування автомобілів повинні проходити на достатній відстані від дверей, воріт, проходів для пішоходів, проїздів і сходів.

10.4. Якщо на майданчику є зони з обмеженим доступом, вони повинні бути обладнані пристроями для запобігання доступу до цих зон працівників, які не мають на це дозволу.

Для захисту працівників, яким дозволено заходити до небезпечних зон, повинні бути вжиті відповідні запобіжні заходи.

Небезпечні зони повинні мати добре видимі позначення.

▼В*11. Вантажні платформи та пандуси*

- 11.1. Вантажні платформи та пандуси повинні мати розміри, які відповідали б розмірам вантажів, що транспортуються.
- 11.2. Вантажні платформи повинні мати як мінімум один вихід.
- 11.3. Вантажні пандуси повинні бути достатньо безпечними, щоб запобігти падінню працівників.

12. Свобода пересування на робочійому місці

Площа зони, де розміщується робоче місце, повинна бути такою, щоб забезпечити працівникам достатню свободу пересування під час виконання своєї роботи з урахуванням розміщення будь-якого необхідного обладнання чи приладдя.

13. Перша допомога

13.1. Роботодавець повинен забезпечити можливість надання в будь-який час першої допомоги та виклику відповідно підготовленого персоналу.

Повинні бути вжиті заходи, щоб працівники, з якими стався нещасний випадок або які відчули несподіване погіршення самопочуття, могли бути транспортовані для лікування.

13.2. Якщо цього вимагають масштаби робіт або характер діяльності, слід передбачити одне або кілька приміщень для надання першої допомоги.

13.3. Приміщення для надання першої допомоги повинні бути оснащені основними засобами та обладнанням для надання першої допомоги та бути легкодоступними для людей з ношами.

Вони повинні мати позначення згідно з національними правовими актами, якими запроваджуються положення Директиви 77/576/ЄЕС.

13.4. Крім того, обладнання, необхідне для надання першої допомоги, повинне бути доступним у всіх місцях, де цього вимагають умови роботи.

Таке обладнання повинне мати відповідні позначення і бути легко досяжним.

Адреса та номер телефону місцевої служби з надзвичайних ситуацій повинні знаходитися на добре видимому місці.

14. Санітарне обладнання

14.1. Приміщення для переодягання та індивідуальні шафи для робочого одягу, що замикаються.

▼В

14.1.1. Відповідні приміщення для переодягання повинні бути передбачені для працівників, якщо їм доводиться носити спеціальний робочий одяг і якщо з міркувань збереження здоров'я чи пристойності вони не можуть переодягатися в іншому місці.

Приміщення для переодягання повинні бути легко досяжними, мати достатні розміри та бути оснащенні сидіннями.

14.1.2. Приміщення для переодягання повинні бути достатньо великими та мати пристосування для того, щоб кожний працівник у разі необхідності міг висушити свій робочий одяг, а також зберігати власний одяг і особисті речі під замком.

Якщо обставини (наприклад, ►С1 небезпечні речовини ◀, вологість, бруд) цього вимагають, повинне бути забезпечене приміщення, де є можливість зберігати робочий одяг окремо від власного одягу та особистих речей працівників.

14.1.3. Для чоловіків і жінок ►С1 слід облаштувати ◀ окремі приміщення для переодягання, або передбачити роздільне користування цими приміщеннями.

14.1.4. Якщо з причин, зазначених у першому абзаці параграфу 14.1.1, немає необхідності в окремому приміщенні для переодягання, для кожного працівника повинно бути передбачене місце, де він міг би зберігати під замком власний одяг і особисті речі.

14.2. Душові кабінки та умивальники

14.2.1. Працівникам повинна бути забезпечена достатня кількість душових кабін, якщо цього вимагають характер роботи або з міркувань стосовно здоров'я.

Для чоловіків і жінок ►С1 слід обладнати окремі душові приміщення ◀, або передбачити роздільне користування ними.

14.2.2. Душові приміщення повинні мати достатні розміри, щоб кожний працівник міг без перешкод помитись згідно з вимогами гігієни.

Душові кабінки повинні мати гарячу та холодну проточну воду.

14.2.3. Якщо відповідно до першого абзацу параграфу 14.2.1 душі не є необхідними, поблизу від робочих місць і приміщень для переодягання повинна бути забезпечена достатня кількість зручних умивальників з проточною (за необхідності – гарячою) водою .

► Для чоловіків і жінок С1 слід облаштувати окремі ◀ умивальні, або передбачити роздільне користування ними, якщо це є необхідним з міркувань пристойності.

14.2.4. Якщо приміщення із душовими кабінками або умивальниками розташовані окремо від приміщень для переодягання, між цими приміщеннями слід забезпечити зручні переходи.

14.3. Туалети і рукомийники

Спеціальні приміщення з достатньою кількістю туалетів і рукомийників повинні бути передбачені для працівників поблизу робочих місць, кімнат для відпочинку, приміщень для переодягання та приміщень, де розміщені душові кабінки або рукомийники.

Для жінок і чоловіків ►С1 повинні бути обладнані ◀ окремі туалетні приміщення, або передбачене роздільне користування туалетами.

▼В*15. Приміщення для відпочинку та/або розміщення людей*

15.1. Працівникам повинні бути забезпечені легко досяжні приміщення для відпочинку та/або розміщення людей, якщо це є необхідним з міркувань безпеки та здоров'я, зокрема, зважаючи на характер виконуваної роботи або присутність більше належної кількості працівників, а також віддаленість майданчика.

15.2. Приміщення для відпочинку та/або розміщення людей повинні мати достатні розміри і бути облаштовані столами та місцями для сидіння із спинками відповідно до кількості працівників.

15.3. Якщо такі приміщення відсутні, слід надати працівникам інші приміщення, в яких вони можуть перебувати під час перерв у роботі.

15.4. Стаціонарні приміщення для розміщення людей, які використовуються не тільки у виняткових обставинах, повинні бути устатковані достатньою кількістю гігієнічних пристосувань, приміщенням для відпочинку та кімнатою для дозвілля.

Вони повинні бути оснащені ліжками, шафами, столами і сидіннями із спинками відповідно до кількості працівників і розподілятися з урахуванням, де це є доречним, присутності працівників обох статей.

15.5. У приміщеннях для відпочинку та/або розміщення людей слід передбачити належні заходи для захисту тих, хто не палить, від дії тютюнового диму.

16. Вагітні жінки та жінки, котрі годують груддю

Вагітні жінки та жінки, котрі годують груддю, повинні мати можливість відпочити лежачи у зручних умовах.

17. Працівники з фізичними вадами

Робочі зони, за необхідності, повинні бути обладнані з урахуванням потреб працівників із фізичними вадами.

Це положення стосується, зокрема, дверей, шляхів пересування, сходів, душових, умивальень, туалетів, якими користуються ці особи, а також робочих місць, на яких вони безпосередньо працюють.

18. Інші положення

18.1. Площа навколо та межі будівельного майданчика повинні бути належним чином позначені та обладнані так, щоб їх було добре видно та вони були впізнаваними.

18.2. Працівники повинні мати у своєму розпорядженні достатню кількість питної води та, за необхідності, інших безалкогольних напоїв як у використовуваних приміщеннях, так і поблизу робочих місць.

18.3. Працівники повинні:

- бути забезпечені приміщеннями для приймання їжі у задовільних умовах;
- за необхідності, бути забезпечені приміщеннями для того, щоб вони могли готувати собі їжу у задовільних умовах.

ЧАСТИНА В

СПЕЦІАЛЬНІ ► СІ МІНІМАЛЬНІ ВИМОГИ ДО РОБОЧИХ МІСЦЬ ◄ НА БУДІВЕЛЬНИХ МАЙДАНЧИКАХ

Попереднє зауваження

Якщо цього вимагають особливі ситуації, то перелік цих мінімальних вимог може бути поділений на два розділи, як це зроблено нижче, однак, цей поділ не є обов'язковим.

Розділ I

Робочі місця всередині приміщень

1. Стійкість і міцність

Будівлі повинні мати конструкцію та міцність, що відповідають характеру їх використання.

2. Двері аварійних виходів

Двері аварійних виходів повинні відкриватись назовні.

Двері аварійних виходів не повинні замикатись або закріплюватися в спосіб, що перешкоджає тому, щоб будь-яка людина могла легко та без затримки відкрити їх в аварійній ситуації.

Не дозволяється використовувати у якості аварійних розсувні та обертові двері.

3. Вентиляція

У разі використання кондиціонерів або механічних вентиляційних пристроїв необхідно, щоб працівники не підпадали під дію шкідливих протягів.

Будь-які відкладення або забруднення, які безпосередньо можуть становити загрозу здоров'ю працівників через забруднення повітря, яким вони дихають, повинні бути негайно видалені.

4. Температура

4.1. Температура в приміщеннях для відпочинку, кімнатах для чергового персоналу, санітарних приміщеннях, їдальнях і приміщеннях для надання першої допомоги повинна відповідати конкретному призначенню цих приміщень.

4.2. Вікна, дахові ліхтарі та скляні перегородки повинні давати змогу уникати надмірного впливу сонячного світла відповідно до характеру робіт і призначення приміщення.

▼В*5. Природне та штучне освітлення*

Робочі зони повинні, наскільки це є можливим, мати достатнє природне освітлення та бути обладнані пристроями для забезпечення штучного освітлення, достатнього для цілей захисту безпеки та здоров'я працівників.

6. Підлоги, стінки, стелі та дахи приміщень

6.1. Підлоги у робочих зонах не повинні мати небезпечних нерівностей, отворів або ухилів, вони повинні бути нерухомими, стійкими та не бути слизькими.

6.2. Поверхні підлог, стель і стінок приміщень повинні бути такими, щоб забезпечувалась можливість їхнього очищення та оновлення відповідно до вимог гігієни.

6.3. Прозорі або напівпрозорі стінки, зокрема суцільноскляні перегородки в приміщеннях або поблизу робочих зон і шляхів пересування, повинні мати чіткі позначення та виготовлятися із безпечного матеріалу, або бути відгородженими від робочих зон і шляхів пересування таким чином, щоб запобігти контакту працівників з цими стінками або пораненню у разі можливого їхнього руйнування.

7. Вікна і дахові ліхтарі приміщень

7.1. Працівники повинні мати можливість безпечно відкривати, закривати, регулювати чи закріплювати вікна, дахові ліхтарі та вентиляційні пристосування.

У відкритому стані вони не повинні розташовуватись таким чином, щоб становити небезпеку для працівників.

7.2. Вікна та дахові ліхтарі повинні проектуватись разом із обладнанням або бути оснащені пристроями, які б давали змогу проводити їхнє очищення без створення ризику для працівників, котрі проводять очищення, а також для інших присутніх працівників.

8. Двері й ворота

8.1. Розміщення, ►С1 кількість і розміри ◀ дверей і воріт, а також матеріали, що використовуються під час їхнього виготовлення, повинні відповідати типу та призначенню приміщень або площ.

8.2. Прозорі двері повинні мати позначення на рівні очей.

8.3. Оберткові двері та ворота повинні бути прозорими або мати прозорі панелі.

8.4. Якщо прозорі або напівпрозорі поверхні дверей та воріт виготовлені не з безпечного матеріалу і якщо існує небезпека травмування працівників у разі, якщо двері чи ворота розіб'ються, то такі поверхні мають бути захищені від руйнування.

▼В*9. Шляхи пересування*

Там, де використання та обладнання приміщень вимагає захисту працівників, шляхи пересування повинні бути чітко визначені.

10. Особливі заходи щодо ескалаторів і рухомих тротуарів

Ескалатори та рухомі тротуари мають функціонувати безпечно.

Вони повинні бути обладнані будь-якими необхідними захисними пристосуваннями.

Вони повинні бути обладнані пристроями для екстреної зупинки, що легко упізнаються та є доступними.

11. Розміри приміщень і обсяг повітря в них

11. Робочі приміщення повинні мати достатню площу і висоту, щоб працівники могли виконувати свою роботу без шкідливого впливу на їхню безпеку, здоров'я та самопочуття.

Розділ II**Робочі місця поза приміщеннями***1. Стійкість і міцність*

1.1. Пересувні або стаціонарні робочі місця, розміщені на великій або на незначній висоті, повинні бути стійкими та стабільними; при цьому слід враховувати:

- чисельність працівників, зайнятих на цих робочих місцях;
- максимально можливе навантаження, а також розподіл ваги;
- будь-які інші впливи, яким вони можуть піддаватися.

Якщо підтримувальні та інші компоненти таких робочих місць самі по собі не є стабільними, слід забезпечити їхню стійкість з допомогою відповідних і надійних кріпильних технологій з тим, щоб запобігти будь-якому несвоєчасному або раптовому зміщенню всього робочого місця або його частини.

1.2. Перевірки

Стійкість і міцність повинні належним чином перевірятись, особливо після будь-яких змін ► С1 висоти чи глибини ◀ робочих місць.

2. Установки для розподілу енергії

2.1. Енергорозподільчі установки на будівельному майданчику, особливо, ті, що піддаються впливам зовнішнього середовища, повинні регулярно перевірятись і підтримуватись у робочому стані.

2.2. Установки, встановлені на будівельному майданчику до початку робіт на ньому, повинні бути ідентифіковані, перевірені та мати чіткі позначення.

▼В

2.3. Там, де наявні повітряні лінії електропередачі, їх треба, наскільки це є можливим, або відвести за межі території будівельного майданчика, або знеструмити.

Якщо це є неможливим, слід встановити огорожі або відповідні щити з попередженнями, щоб гарантувати, що транспортні засоби та обладнання не будуть наближатись до цих ліній електропередачі.

Слід передбачити належні попереджувальні написи та підвісні захисні пристрої, якщо транспортні засоби мають проїжджати під лініями електропередачі.

3. *Погодні впливи*

Працівники повинні бути захищені від впливів погоди, які можуть завдати шкоди їхній безпеці та здоров'ю.

4. *Падіння предметів*

Скрізь, де це є технічно можливим, працівники повинні бути захищені засобами колективного захисту від падіння предметів.

Матеріали та обладнання повинні бути розміщені або складовані таким чином, щоб вони не могли завалитися або перекинутись.

Там, де це є необхідним, слід передбачити криті переходи ►С1 або забезпечити неможливість ◀ доступу до небезпечних зон.

5. *Падіння з висоти*

5.1. Для запобігання падінню з висоти слід забезпечити облаштування належними пристроями, зокрема надійними люльками, що мають достатню висоту і принаймні торцеву дошку, основний і проміжний поручні, або обладнані аналогічним чином.

5.2. В принципі, роботи на висоті повинні виконуватися лише з використанням відповідних пристосувань або засобів колективного захисту, таких, як люльки, платформи або запобіжні сітки.

Якщо застосування такого обладнання є неможливим через характер роботи, слід забезпечити відповідні засоби доступу та використовувати ремені безпеки або інші стабілізаційні захисні засоби.

6. *Риштування та драбини(*)*

6.1. Усі риштування повинні бути належним чином спроектовані, побудовані та підтримуватись у належному стані, щоб забезпечити неможливість їхнього руйнування або непередбаченого руху.

(*) Цей пункт буде викладений у рамках майбутньої Директиви про внесення змін до Директиви 89/655/ЄЕС, зокрема з метою доповнення пункту 3 Додатка до неї.

▼В

6.2. Робочі платформи, підмостки, сходи на риштуваннях повинні бути збудовані, розраховані за розміром, захищені та застосовуватись таким чином, щоб запобігти падінню людей або потраплянню на них предметів, що падають.

6.3. Риштування повинні перевірятись професійно компетентною особою:

- (a) перед введенням у експлуатацію;
- (b) після цього – через регулярні проміжки часу;
- (c) після будь-якої ► С1 перебудови, тимчасового ◄ невикористання, впливу негоди чи землетрусів, або будь-яких інших подій, здатних вплинути на їхню міцність і стійкість.

6.4. Драбини повинні мати достатню міцність і належним чином підтримуватись у робочому стані.

Вони повинні використовуватись належним чином, у відповідних місцях і згідно із їхнім призначенням.

6.5. Пересувні риштування повинні бути захищені від непередбаченого переміщення.

7. Підймальне обладнання (*)

7.1. Усе підймальне обладнання та допоміжні пристрої, включаючи їхні складові частини, кріплення, анкери та підпори, повинні:

- (a) бути належним чином спроектовані та виготовлені, а також бути достатньо міцними для використання за призначенням;
- (b) бути належним чином встановлені та використовувані;
- (c) підтримуватись у належному робочому стані;
- (d) перевірятися та піддаватися періодичним випробуванням та інспекціям відповідно до чинного законодавства;
- (e) експлуатуватися кваліфікованими працівниками, котрі пройшли відповідне навчання.

7.2. На всьому підйальному обладнанні ► С1 та допоміжних пристроях повинно бути ◄ чітко на видному місці зазначене максимально допустиме навантаження.

7.3. Підймальне обладнання та допоміжні пристрої повинні використовуватись тільки за призначенням.

(*) Цей пункт буде викладений у рамках майбутньої Директиви про внесення змін до Директиви 89/655/ЄЕС, зокрема з метою доповнення пункту 3 Додатка до неї.

▼В

8. Землерийні та навантажувально-розвантажувальні машини та механізми (*)

8.1. Усі землерийні та навантажувально-розвантажувальні машини та механізми повинні:

- (a) проєктуватись і виготовлятись належним чином із максимальним урахуванням, наскільки це є можливим, принципів ергономіки;
- (b) підтримуватись у належному робочому стані;
- (c) використовуватись належним чином.

8.2. Водії і оператори, котрі обслуговують землерийні та навантажувально-розвантажувальні машини та механізми, повинні пройти спеціальне навчання.

8.3. Повинні бути вжиті запобіжні заходи для гарантування того, що землерийні та навантажувально-розвантажувальні машини та механізми не впадуть у відкриту розробку або у воду.

8.4. За необхідності землерийні та навантажувально-розвантажувальні машини повинні бути оснащені пристроями, які захищали б водія від здавлювання у випадку перекидання машини, а також від предметів, що падають зверху.

9. Установки, машини, обладнання (**)

9.1. Установки, машини та обладнання, включаючи ручний інструмент як із механічним приводом, так і без нього, повинні:

- (a) належним чином проєктуватись і виготовлятись, наскільки це є можливим, ►С1 з максимальним урахуванням ◀ принципів ергономіки;
- (b) утримуватись у належному робочому стані;
- (c) застосовуватись виключно для роботи за призначенням;
- (d) експлуатуватись працівниками, які пройшли відповідну підготовку.

9.2. Установки та обладнання, що працюють під тиском, повинні перевірятись, проходити регулярні випробування та інспектування відповідно до чинного законодавства.

10. Роботи з риття котлованів, колодязів, підземні роботи, роботи в тунелях і земляні роботи

10.1. Під час риття котлованів, колодязів, проведення підземних робіт або робіт у тунелях необхідно вживати належних запобіжних заходів:

- (a) шляхом встановлення опор або створення належних кутів укосу;

(*) Цей пункт буде викладений у рамках майбутньої Директиви про внесення змін до Директиви 89/655/ЄЕС, зокрема з метою доповнення пункту 3 Додатка до неї.

(**) Цей пункт буде викладено в рамках майбутньої Директиви про внесення змін до Директиви 89/655 / ЄЕС, зокрема з метою доповнення пункту 3 Додатка до неї..

▼В

- (b) для запобігання небезпек, пов'язаних із падінням людей, матеріалів чи предметів або затопленням;
- (c) для забезпечення достатньої вентиляції на всіх робочих місцях з метою забезпечення людей безпечним і нешкідливим для здоров'я повітрям для дихання;
- (d) для забезпечення працівникам можливості евакуюватися у випадках виникнення пожежі ►С1 або прориву води ◀ чи обвалу матеріалів.

10.2. Перед початком земляних робіт необхідно вжити заходів для виявлення та мінімізації будь-якої небезпеки, яку можуть спричинити прокладені під землею кабелі або інші комунікації.

10.3. Повинна бути забезпечена можливість безпечного доступу та виходу з котловану.

10.4. Вийнятий ґрунт, матеріали та транспортні засоби, що рухаються, повинні розміщуватись подалі від котлованів; за необхідності слід застосовувати відповідні огорожі.

11. Роботи зі знесення споруд

Якщо знесення будівель або споруд може спричинити небезпеку:

- (a) необхідно вжити належних заходів безпеки і застосовувати належні методи та процедури;
- (b) роботи повинні плануватись і проводитись тільки під наглядом професійно підготовленої особи.

12. Металеві або бетонні конструкції, опалубки та важкі збірні будівельні блоки

12.1. Металеві або бетонні конструкції і їхні компоненти, опалубки, збірні будівельні блоки або ►С1 тимчасові опори та ◀ контрфорси повинні монтуватись і демонтуватись тільки під наглядом професійно підготовленої особи.

12.2. Слід вжити належних запобіжних заходів, щоб захистити працівників від ризиків, обумовлених тимчасовою недостатньою міцністю або нестабільністю будівельної конструкції.

12.3. Опалубки, тимчасові опори та контрфорси ►С1 повинні проектуватись, виготовлятись, ◀ встановлюватись і підтримуватись в робочому стані таким чином, щоб вони надійно витримували будь-які деформації і напруження, які можуть діяти на них.

13. Водонепроникні перемички та кесони

13.1. Усі водонепроникні перемички та кесони повинні:

- (a) бути якісно виготовлені з відповідних стійких матеріалів належної міцності;
- (b) бути належним чином обладнані, щоб працівники могли знайти там притулок у випадку прориву води чи обвалу матеріалу.

▼В

13.2. Спорудження, встановлення, перебудова або демонтаж водонепроникної перемички або кесону повинні проводитись тільки під наглядом компетентної особи.

13.3. Усі водонепроникні перемички та кесони повинні через регулярні проміжки часу перевірятись компетентною особою.

14. Роботи на покрівлях

14.1. Якщо це є необхідним для запобігання ризикам або коли висота покрівлі або кут її нахилу перевищують встановлені державами-членами значення, повинні застосовуватись засоби колективного захисту для запобігання падіння працівників, а також інструментів або інших предметів чи матеріалів.

14.2. Якщо працівники змушені працювати на даху або біля нього або на будь-якій іншій поверхні, виготовлених з матеріалу, що має недостатню міцність, через що можна провалитися, необхідно вжити запобіжних заходів, щоб уникнути непередбаченого ходіння людей недостатньо міцними поверхнями або їхнього падіння на землю.